
Demokratik İslamcılık

:date: 2015-06-22 01:08:30 +0300

.. :author: Emin Reşah .. :date: Sat Jun 20 13:24:05 EEST 2015 .. :dp: 13123

Türkiye ne kadar İslamcı olabilir? Bu sorunun cevabını vermeden atılmış politika adımlarının sonunda hüsrana getirmesi mukadder. Erdoğan belki, bir ihtimal, elinde bu insanları *İslamcılaştırarak* bir (sihirli veya sinirli) değnek olduğunu ve halkın hayatı zorlaşsa da kendileriyle beraber olacaklarına inanıyor. Ben inanmıyorum.

Bu soru AKP içindeki farklı siyaset tarzlarının da temel farkını teşkil ediyor. Türkler İslam'ı veya onu referans alan siyaseti ne kadar benimseyebilir? İşler iyi giderken ne kadar benimser (görünür) ve işler sarpa sardığında, ne kadar devam eder?

İslam bir *demokrasi dini* değil. İnsanların güvenini kazanmak için yollar sunsa da, onlardan beklentileri demokrasinin beklentilerinden hayli fazla. İslamcılar oy toplamış olmanın getirdiği güçle bazı soruları erteledi. *Demokratik bir rejimde ne kadar İslamcı olabiliriz?* bu soruların önemli olanıydı.

Bu soru sorulmamış veya herkes cevabını biliyormuş gibi yapabilir ancak insanlar *İslam* dolayısıyla sıkıntı çekmeye başladıkları anda, bunlar çok ufak sıkıntılar da olsa, sorular çoğalacaktır.

İkinci mesele de şu: Tutarlılık gerekir. İslamcılık yapıyorsan, sadece oy toplarken değil, hizmet üretirken de, yaşarken de İslamcı olabilmen gerekir. İnsanların İslam algısını esnetmek mümkün olmadığına göre, ona uygun yaşamak zorundasın. Hayaller çadırdaki Ertuğrul, hayatlar Versailles'daki Louis bir safhadan sonra siyaseten yorar.

Türkiye İslamcılarını 60'lardan başlayarak ürettikleri tüm fikrî müktesebatı, 2000'lerde uygulama imkanına kavuştu. Konuşulanların ekseriyetinin uygulanma imkanı olmadığını gördüler. Uygulayabildikleri sadece Türkiye sosyolojisinin ve dünya güçler dengesinin imkan verdiği kadardı. Misalen, faizle sadece ekonomik sınırlar içinde mücadele edebildiler, tamamen kaldırmaları mümkün değildi. İçki veya zinayı sadece *Avrupa'da ne kadar varsa* o kadar sınırlayabildiler ve net manada sınırlama imkanları olmadı. Bunun ötesine geçmeleri mümkün müydü? Kısa cevap, hayır. *Milli irade* ile geldiyse, o milli irade ne kadar izin veriyorsa o kadar *İslamcılık* oynayabilirsin. O irade de, başörtülü okula gitmeye izin verir ama başörtüsünü mecburi yapmana izin vermez, Batı gibi kalkınmaya izin verir ama Batı'yı toptan karşına almana izin vermez.

Türkiye idaresinin Arap alemi veya sair müslümanlar için bir model olabileceği konuşuluyor. İslam alemindeki popüler mücadele yöntemlerine nazaran daha sakin ve medeni bir mücadele usulü olduğu aşikar velakin bunun İslam'ın makbul bulacağı bir hayatı ne kadar uygulamaya geçirebileceğini soran

yok. Aslında yapılan Müslümanların harala gürele dünya sistemine entegrasyonu. Dünya sistemine onların istediği tarzda entegrasyon. Bir defa teslim olduğunda, söyleyecek sözün kalmayacak.

Müslümanların bir kısmı, idarenin müslümanların elinde olmasının *İslamcılık* açısından yeterli olduğunu düşünüyor. Bir mevhum vadede bütün işlerin daha iyi olacağına inanıyor. *Şimdilik* böyle olsun, sonra sırası gelince *tam müslüman* da oluruz. Bu Komünistlerin bütün sorulara *devrimden sonra* diye cevap vermesine benziyor. Aslında bir cevap değil.

Kısacası diyeceğim o ki, demokrasi vasıtasıyla İslamcılık ancak bu kadar olur, yani pek mümkün olmaz. Zira *halk* denen grup, temelde küçük menfaatleri için oy verir ve onu ideolojik olarak yönlendirmek, eğer tüm yönlendirme cihazları elde değilse mümkün değildir. Görünen vadede Türkiye'nin blok değiştirmesi veya ittifaklarını yenilemesi mümkün olmadığına göre İslamcılık da *batı tipi toplumun renklerinden biri* haline gelecektir.